

Pfalm 61

Pfalm Lxi.

want 's menschen heyl is ydelheyt.

14 In Godt sullen wy kloecke daden doen: ende hy sal onse wederpartijders bertreden.

gen groot/ Want menschen hulp/ soo men nu siet / Is in den noot veel min dan niet. Maer Godt sal ons maken seer sterck Tegen ons vanden in 't perck: Hy sal bertreden ons vanden/ En die t'samen bzingen tot schanden.

Den Lxi. Psalm.

David geblycht ende in groot perijchel zijnde/ bidt om verlossinge/ na sijn gheloove/ ende Godts voozgaende weldaden: vertrouwende dat Godt hem hier sijn leven sal verlenghen/ ende hier na het ceuwiglichschencken / om des Messie wille / van wiens onberganckelijck Koninckrijck hy propheetert/ met belofte van danckbaerheyt.

1 [Een Psalm] Davids: voozden Opperfangh-meester/ op Beganath.
 2 O God/hoozt mijn gheschrey/ mercht op mijn gebedt.
 3 Van 't eynde des landes roep ick tot u/ als mijn herte oberstelpt is: Heydt my op eenen rotz-steen/ [die] my te hooge soude zyn.

A Is ick roep/ verstaet mijn reden / Mijn gebeden/ O Godt verhoort in 't gemeen/ Mijn ziel met anghst bestwaert seere Tot u/ Heere/ Heeft haren toe-blucht alleen.
 2 Op een steenrotz/ Heer/ gepresen Laet my wesen Gestelt/ daer ick byp zyn sal. Ohp zyt mijn toeblycht bevonden / t'Allen stonden/ Tegen mijn vanden al.

4 Want ohp zyt my eene toeblycht gheveest/ een stercke toozen voozden vrant.